

بیگانگان احتمالا تا سال ۲۰۲۹ با زمین تماس می‌گیرند!

دانشمندی که کاوشگر ناسا را که ۷.۵ میلیارد مایل در فضا سفر کرده ردیابی می‌کنند می‌گویند که احتمال دارد بیگانگان تا سال ۲۰۲۹ با زمین ارتباط برقرار کنند.

دانشمندی که کاوشگر ناسا را که ۷.۵ میلیارد مایل در فضا سفر کرده ردیابی می‌کنند می‌گویند که احتمال دارد بیگانگان تا سال ۲۰۲۹ با زمین ارتباط برقرار کنند.

به گزارش ایسنا و به نقل از دیلی میل، گروهی از دانشمندان دانشگاه کالیفرنیا بر این باورند که بیگانگان می‌توانند تا سال ۲۰۲۹ با زمین تماس بگیرند.

در سال ۲۰۰۲، ناسا برای ارسال داده و اطمینان از برقراری ارتباط، امواج رادیویی را به کاوشگر پایونیر ۱۰ (Pioneer ۱۰) طی یک پروتکل معمولی ارسال کرد.

این سیگنال که در فضا نیز پخش شده بود به ستاره ای در فاصله ۲۷ سال نوری از سیاره ما رسید. محققان دانشگاه کالیفرنیا امیدوارند که این سیگنال توسط فرازمینی‌ها رهگیری شده باشد و آنها به زمین پاسخ بدهند.

در این مطالعه از سیگنال‌های ارسال شده از زمین به کاوشگرهای وویجر ۱، وویجر ۲، پایونیر ۱۰، پایونیر ۱۱ و نیوهورایزنز استفاده شد و از مکان‌هایی که ممکن است سیگنال‌ها هنگام ارسال به سوی آنها منتشر شده باشند، نقشه برداری شد.

در مطالعه منتشر شده در مجله «Deep Station Network» آمده است که این فضاپیماها با آنتن‌های رادیویی شبکه ایستگاه عمیق (DSN) ارتباط برقرار کرده‌اند تا به دانداده‌های علمی و داده‌های تله‌متری پردازند. این سیگنال‌ها فراتر از کاوشگر رفته و در فضای بین ستاره‌ای پخش شده‌اند.

شبکه ایستگاه عمیق مجموعه‌ای بین‌المللی از آنتن‌های رادیویی غول‌پیکر متعلق به ناسا است که از ماموریت‌های فضاپیمای بین سیاره‌ای، به علاوه تعدادی که به دور زمین می‌چرخند، پشتیبانی می‌کنند.

این تیم مشخص کردند که سیگنال‌ها به وویجر ۲، پایونیر ۱۰ و پایونیر ۱۱ پیش از این حداقل با یک ستاره برخورد داشته‌است.

سیگنال پایونیر ۱۰ با یک ستاره کوتوله سفید در سال ۲۰۰۲ مواجه شد و تا سال ۲۳۱۳ با ۲۲۲ ستاره دیگر برخورد خواهد داشت. سیگنال‌های وویجر ۱ و نیوهورایزنز در آینده نزدیک با اولین ستاره‌های خود روبرو خواهند شد.

در این مطالعه آمده است: زودترین زمانی که می‌توانیم انتظار دریافت پیام برگشتی از حیات فرازمینی هوشمند بالقوه را که ناشی از سیگنال‌های ارسال‌شده کاوشگر وویجر ۱ است، داشته باشیم، سال ۲۱۰۹ است.

با این حال، برخی از ستاره‌شناسان با این ایده موافق نیستند.

کیتلین راسموسن (Kaitlin Rasmussen)، اختر زیست‌شناس دانشگاه واشنگتن که در این مقاله فعالیت نداشته، می‌گوید که این تحقیق تمرین جالبی است، اما بعید است که به نتیجه برسد.